

**UCHWAŁA NR XLII/344/18
RADY GMINY DYWITY**

z dnia 29 maja 2018 r.

**w sprawie udzielenia upoważnienia do reprezentowania Rady Gminy Dywity w postępowaniu
o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Dywity nr XXXVII/307/18 z dnia 23 stycznia 2018 roku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 z późn. zm.) oraz art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017r, poz. 1369 z późn. zm.) Rada Gminy Dywity uchwala co następuje:

§ 1. Upoważnia się Wójta Gminy Dywity do reprezentowania Rady Gminy Dywity przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie w sprawie skargi Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Dywity nr XXXVII/307/18 z dnia 23 stycznia 2018 roku w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym w części dotyczącej §6.

§ 2. Rada Gminy Dywity zatwierdza odpowiedź na skargę oraz wszelkie czynności procesowe podejmowane przez Wójta Gminy Dywity w postępowaniu o stwierdzenie nieważności wskazanej uchwały oraz upoważnia do ustanawiania pełnomocników procesowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy
Dywity

Sabina Robak

Załącznik do uchwały Nr XLII/344/18
Rady Gminy Dywity
z dnia 29 maja 2018 r.

Dywity, dnia 24 maja 2018r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Olsztynie
Ul. Emilii Plater 1
10-526 Olsztyn

Skarżący: Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Al. Marszałka Józefa Piłsudskiego 7/9
10-575 Olsztyn
reprezentowany przez radcę prawnego Ewę Chajęcką

Strona przeciwna: Gmina Dywity
Rada Gminy Dywity
Ul. Olsztyńska 32
11-001 Dywity
reprezentowana przez radcę prawnego
Joannę Krysiak
Adres do korespondencji:
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
z siedzibą w Tuławkach
Tuławki 10A
11-001 Dywity

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

W odpowiedzi na skargę Wojewody Warmińsko-Mazurskiego reprezentowanego przez radcę prawnego Ewę Chajęcką o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Dywity Nr XXXVII/307/18 z dnia 23 stycznia 2018r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym w części dotyczącej §6 w imieniu Gminy Dywity wnoszę o oddalenie skargi.

Uzasadnienie

Przedmiotowej uchwale w części dotyczącej §6 Wojewoda Warmińsko-Mazurski zarzucił podjęcie jej z rażącym naruszeniem prawa z uwagi na wykroczenie w zakresie **określenia zasad zwalnia z odpłatności** za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym, poza delegację ustawową wynikającą z art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004r o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1769 z późn. zm.).

Nadmienić należy, iż Gmina Dywity wniosła już do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę na rozstrzygnięcie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 11 kwietnia 2018r., nr PN 4131.148.2018, stwierdzające nieważność uchwały Rady Gminy Dywity Nr XXXVIII/317/18 z dnia 28 lutego 2018r. **zmieniającą uchwałę** w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym, w której również spór dotyczy określenia zasad zwalniania z ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym. W związku z powyższym stanowisko Gminy Dywity zawarte w skardze także na gruncie niniejszej sprawy jest konsekwentnie podtrzymywane.

Powyższa uchwała została podjęta na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1769 z późn. zm.), który upoważnia radę gminy w drodze uchwały do ustalania, w zakresie zadań własnych, szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Rada Gminy Dywity we wskazanej uchwale określiła szczegółowo zasady naliczania odpłatności uzależniając wysokość ponoszonej odpłatności osoby skierowanej do ośrodka wsparcia od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej lub na osobę w rodzinie, które są określone Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej (Dz. U. poz. 1058).

Ponadto określiła szczegółowo termin wnoszenia odpłatności oraz wprowadziła zasadę proporcjonalnego naliczania odpłatności.

W dalszej części uchwały w §6 wprowadzone zostały przesłanki częściowego lub całkowitego zwolnienia z ponoszenia opłat za okres wynikający z okoliczności sprawy, które zostały zmienione uchwałą Rady Gminy Dywity Nr XXXVIII/317/18 z dnia 28 lutego 2018r. **zmieniającą uchwałę** w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym.

W ocenie Gminy Dywity szczegółowe określenie zasad całkowitego lub częściowego zwolnienia z odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym jest prawidłowe, gdyż właśnie brak uregulowania tej materii prowadziłoby do nieprawidłowej i istotnie naruszającej prawo realizacji delegacji ustawowej.

Wskazać bowiem należy, iż przedmiotowa uchwała będzie znajdować zastosowanie do takich ośrodków wsparcia- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej jak: schroniska dla bezdomnych i schroniska dla bezdomnych z usługami opiekuńczymi (art. 51 w zw. z art. 48 a ust. 1 ustawy o pomocy społecznej). Warto też zauważyć, iż rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie minimalnych standardów noclegowni, schronisk dla osób bezdomnych, schronisk dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi i ogrzewalni (Dz. U. poz. 896), które wchodzi w życie w dniu 29 maja 2018r., zostały wskazane w załączniku nr 2 i nr 3 minimalne standardy podstawowych usług świadczonych w schroniskach dla osób bezdomnych. Oznacza to, że osoba bezdomna, która jest objęta wsparciem w schronisku dla osób bezdomnych ma prawo do takiego zakresu usług jaki wynika z rozporządzenia i ponoszona odpłatność wynikająca z uchwały obejmuje zakres usług objętych standardem. Należy jednak z całą stanowczością podkreślić, iż w każdym indywidualnym przypadku mogą zachodzić szczególne okoliczności, które będą uzasadniały częściowe lub całkowite zwolnienie z ponoszenia odpłatności przez okres pobytu w ośrodku wsparcia lub przez część tego okresu. Okoliczności te mogą występować na etapie wydawania decyzji kierującej, jak również w trakcie pobytu. Wówczas organ uznając, iż zachodzą podstawy do zwolnienia z odpłatności wyda kolejną decyzję zwalniającą z ponoszenia odpłatności.

Zauważyć należy, iż decyzja zwalniająca z ponoszenia odpłatności ma charakter decyzji konstytutywnej ze skutkiem ex nunc, a zatem będzie odnosić się do sytuacji **na przyszłość** (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 30 marca 2017 r. II SA/Bk 118/17 Lex nr 2274705). Strona będzie w konsekwencji zwolniona z obowiązku wnoszenia opłaty za pobyt w ośrodku wsparcia.

Zgoła odmienną materię reguluje art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej w myśl którego W przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

Przepis ten daje podstawę prawną organowi do odstąpienia od żądania zwrotu należności, odroczenia terminu płatności albo rozłożenia na raty w sytuacji, gdy istnieje należność podlegająca zwrotowi, co do której należy w razie konieczności wszcząć procedurę egzekucyjną, wynikająca z uprzednio wydanej decyzji administracyjnej określającej zwrot tej należności. Aby zaś rozważyć kwestię zwrotu należności organ, tak jak w przypadku ośrodków wsparcia, uprzednio musi nałożyć decyzją administracyjną obowiązek ponoszenia opłaty.

W konsekwencji zatem instytucja ta znajdzie zastosowanie w przypadku, kiedy świadczenie z pomocy społecznej zostało zrealizowane, a strona ma nałożony obowiązek poniesienia opłaty, z którego się nie wywiązała zgodnie z decyzją administracyjną. Wówczas obowiązek zwrotu należności może zostać zmodyfikowany decyzją o odstąpieniu od żądania zwrotu, odroczeniem terminu zwrotu lub rozłożeniem na raty.

W przypadku zwolnienia z ponoszenia odpłatności w całości w oparciu o przesłanki zawarte w uchwale rady gminy, w stosunku do strony nigdy nie zaktualizuje się obowiązek zwrotu należności i ewentualne prowadzenie postępowania w trybie art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej.

Reasumując zatem, zasady zwalniania z ponoszenia odpłatności oraz udzielanie ulg w oparciu o art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej stanowią odmienne instytucje prawne.

Wobec powyższego nie można podzielić stanowiska Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, a przedmiotowa uchwała odpowiada prawu.

Załączniki:

1. Odpis odpowiedzi na skargę
2. Pełnomocnictwo
3. Kopia uchwały Rady Gminy Dywity